

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Miljöskyddsavdelningen
Kerstin Harvenberg
010-22 44 666

YTTRANDE
2016-01-27

Diarienummer
500-36138-2015

Sida
1(24)

Miljö- och energidepartementet
m.registrator@regeringskansliet.se
johan.fallenius@regeringskansliet.se

Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning

M2015/02675/R

Länstyrelsen i Västra Götalands län yttrar sig över Naturvårdsverkets redovisning.

Övergripande synpunkter

Länstyrelsen är positiv till att det görs en översyn av miljöprövningsförordningen. I huvudsak tillstyrker Länstyrelsen Naturvårdsverkets förslag, med vissa undantag som framgår nedan. I några fall pekar Länstyrelsen på betydelsen av att det tas fram en vägledning till de nya bestämmelserna. Det gäller bland annat avsnitten om Livsmedel och foder samt Avfallshantering.

Länstyrelsen bedömer att den föreslagna förändringen av avgifter för beredning av fisk och skaldjur innebär en orimlig höjning för de mindre företagen.

Länstyrelsen anser också att det kan finnas behov av ett extra anslag till länsstyrelserna för det arbete som krävs för omprövningar och beslut om avgifter och dispenser.

Synpunkter på betänkandets förslag

Kap. 4

Systematiken i MPF i relation till IED, kap. 4.1.3, 4.2 och 4.2.6

Det är bra och viktigt att förordningens systematik blir enklare att tolka, t.ex. att det finns ett entydigt förhållande mellan en kod i MPF och en punkt i IED, bilaga 1, och att verksamhetsbeskrivningarna i MPF så långt som möjligt är likställda med de verksamhetsbeskrivningar som finns i bilaga 1 i IED. Länstyrelsen bedömer också att det blir tydligare om det läggs till ett -i efter verksamhetskoden så som Naturvårdsverket föreslår.

Kap. 4.1.5. myndigheternas uppgifter

Länstyrelsen delar inte Naturvårdsverkets tolkning av lagstiftningen enligt 4.1.5.3 och 4.1.5.4 att tillsynsmyndigheterna (länsstyrelserna/kommunerna) ska godkänna statusrapporterna. Myndigheterna ska inte godkänna statusrapporten utan ska bedöma om den är komplett och vid behov begära kompletteringar, se IUF 1 kap. 25 §. Myndigheternas uppgift är att bekräfta att

staturapporten uppfyller kraven (är tillräcklig) enligt 1 kap. 23 §. Dessutom ska tillsynsmyndigheterna registrera statusrapporterna.

4.2.2 Begreppet industriutsläppsverksamhet och dess definition

Länsstyrelsen instämmer i att begreppet bör ändras till IED-verksamhet. Det blir dock vissa konsekvenser av denna ändring då begreppet IUUV funnits i flera år och t.ex. används i systemen SMP och Miljöreda. Ändringen kommer att innebära en del administrativa kostnader, men begreppet IED är så inarbetat och förknippat med direktivet att Länsstyrelsens bedömning är att det blir tydligare att använda begreppet IED-verksamhet.

Det är angeläget att det tydliggörs att det är den tillståndsgivna produktionen, kapaciteten eller motsvarande som avgör om en verksamhet omfattas av IED och inte den faktiska produktionen - en fråga som väcker många frågor i framför allt kommunerna. Länsstyrelsen tycker att förslaget till ändring av 1 kap 2 § i IUUV är bra och mer tydligt än nuvarande formuleringar.

4.2.3 Huvudsaklig industriutsläppsverksamhet

Länsstyrelsen tycker att förslaget till en ny paragraf 1 kap. 7 b IUUV är bra. Det är viktigt att det finns en tydlig vägledning om vad som ska bedömas som den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten, så som Naturvårdsverket redovisar i sitt förslag.

4.2.4 Klassificering av industriutsläppsverksamhet

Länsstyrelsen instämmer i att tillsynsmyndigheten bör fatta ett beslut om klassificeringen av industriutsläppsverksamheter och vad som ska vara den huvudsakliga IED-verksamheten då detta ligger till grund för omfattande krav på verksamheten.

Förslag till klassning enligt MPF bör vara ett obligatoriskt underlag i en ansökan, vilket bör framgå av 22 kap. 1 § MB. Prövningsmyndigheten bör också ange klassificeringen i beslutet, då detta ligger till grund för tillståndet. Länsstyrelsen instämmer i att det bör vara den operativa tillsynsmyndigheten som fattar beslut om klassningen och vad som är huvud- respektive sidoverksamhet. Tillsynsmyndigheten får bara besluta om klassningen inom ramen för vad tillståndet medger.

Förslaget om nya paragrafer 22 kap. 1 e § och 25 h § MB innebär att tillstånd som meddelas för IED-verksamheter framöver ska innehålla uppgifter om dygns- och årsvärden. Bilaga 1 i IED innehåller andra begränsningar och tröskelvärden än dygns- och årsvärden. Texten bör därför förtydligas så att även andra begränsningar såsom maximal lagrad mängd avfall eller antal platser för fjäderfä och svin också ska framgå.

Länsstyrelsen håller med Naturvårdsverket om att förutsättningarna för IT-system inte ska föreskrivas. Länsstyrelsen ser däremot inte något behov av att låsa fälten i SMP efter att verksamhetsutövaren redovisat detta första gången.

Länsstyrelsen tycker att det är bra att det tydliggörs i ny 1 kap.7 a § IUF att tillsynsmyndigheten ska besluta om klassificeringen. Texten bör dock justeras så att det framgår att beslutet ska omfatta alla eventuella sidoverksamheter enligt 2 §.

Beslut om klassificering av en industriutsläppsverksamhet behöver vara klart så tidigt som möjligt så att det är tydligt vad som är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten. Detta eftersom klassificeringen (beslutade BAT-slutsatser för huvudsaklig industriutsläppsverksamhet) är grunden för när kraven på att uppfylla BAT-slutsatser börjar gälla och när verksamhetsutövaren ska börja redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik i sin miljörapport.

Det är olämpligt att skriva i förordningen att beslutet endast ska fattas på grundval av vad verksamhetsutövaren har redovisat i den miljörapport i vilket verksamhetsutövaren för första gången är skyldig att redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik. Det behövs en större flexibilitet för när beslutet om klassificeringen ska tas och det måste finnas möjlighet att justera beslutet om förutsättningarna för klassificeringen ändras, till exempel om BREF-dokumenterna struktureras på annat sätt från EU eller om verksamheten ändras. Förutsättningarna för tillsynsmyndighetens beslut bör även vara innehållet i tillståndsbeslutet.

Andra stycket IUF 1 kap. 7a § bör formuleras enligt följande:

”Beslutet ska fattas på grundval av vad verksamhetens tillstånd medger och vad verksamhetsutövaren har uppgett ifråga om verksamhetskoder i sin miljörapport...”.

Tredje stycket IUF 1 kap. 7a § bör formuleras enligt följande:

”Ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörapport där verksamhetsutövaren redovisat IED-klassificeringen. Nytt beslut krävs om klassificeringen behöver ändras.”

Kap.5

Kap. 5.2 Jordbruk

Länsstyrelsen bedömer att begreppet *växande grisar* kan komma att ge upphov till osäkerhet om vad som egentligen avses. Begrepp som slaktsvin (och gyltor) är sedan länge vedertagna begrepp inom såväl näring och marknad som rådgivning. Det framstår därför som motiverat att utgångspunkten bör vara att så långt som möjligt använda dessa svenska vedertagna begrepp även i MPF. Länsstyrelsen konstaterar samtidigt att i den svenska översättningen av IED är *production pigs (over 30 kg)* översatt med *slaktsvin avsedda för produktion (>30 kg)*. Denna översättning framstår som godtagbar och borde därför kunna användas även i MPF. En definition som förklarar att formuleringen inkluderar såväl slaktsvin som obetäckta gyltor införs på lämplig plats i förordningen, lämpligen direkt efter den aktuella paragrafen.

Länsstyrelsen bedömer vidare att det finns goda skäl för att inte skilja *betäckta gyltor* från kategorin *suggor*, och därmed slippa att dela upp djurslaget gris på både verksamhetskod 1-10-i och 1.11. En sådan uppdelning av djurslag riskerar att bl.a. leda till missförstånd och otydlighet ur ett tillsynsperspektiv. Länsstyrelsen anser att kategorierna *suggor* och *dräktiga gyltor* ligger så nära varandra i utfodringsnivå, näringsupptag och utsöndring av näring i stallgödseln att det finns goda skäl att hålla dem samlade i MPF. Länsstyrelsen stödjer remissens förslag om att enbart använda begreppet *suggor* under 2:1 § 3 förutsatt att en definition som förklarar att formuleringen inkluderar såväl *suggor* som *betäckta gyltor* införs på lämplig plats.

Länsstyrelsen konstaterar också att det i det s.k. Final Draft för kommande *BAT Reference Document for the Intensive Rearing of Poultry or Pigs* enligt IED, framgår att definitionen av begreppet *sows* även innefattar *betäckta gyltor*. På motsvarande sätt framgår att *production pigs* även innefattar *obetäckta gyltor*.

Därmed skulle paragrafen och dess begrepp bli i god överensstämmelse med IED, samtidigt som vedertagna begrepp används och där förtydligande om begreppens innebörd och avgränsning framgår.

Kap. 5.3 Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.4 Livsmedel och foder

Länsstyrelsen är i huvudsak positiv till de förändringar som föreslås i detta kapitel. Enligt förslaget ska många förändringar ske vad gäller klassningen av verksamheter som producerar livsmedel och foder. Det kommer därför att finnas ett stort behov av skriftlig vägledning. För att underlätta övergången till den nya miljöprövningsförordningen, är det viktigt att någon typ av läsanvisning finns framtagen då den nya förordningen vinner laga kraft.

Enligt förslaget ska ett antal verksamhetskoder tas bort i förordningen, vilket enligt Länsstyrelsen är positivt. Vissa av dessa bortsorterade verksamhetskoder återanvänds sedan för nya typer av verksamheter i det nya förslaget. Det gäller verksamhetskoderna 15.100, 15.130, 15.140 och 15.150. Detta är enligt Länsstyrelsens bedömning mycket olämpligt, då det kan skapa problem med förväxling hos både myndigheter och verksamhetsutövare. Gällande verksamhetskoder är välkända och väl inarbetade för specifika branscher, att då ändra betydelsen av vissa verksamhetskoder kan bli problematiskt. Därför bör enligt Länsstyrelsens bedömning alltid nya verksamhetskoder skapas för de nya paragraferna.

Länsstyrelsen anser att det blir lättare att läsa beskrivningarna av vad som ingår i verksamhetskoden, om undantaget då det gäller paketering står i slutet av textmassan. Det gäller för alla paragrafer som berör livsmedelsproduktion av vegetabiliska och animaliska råvaror och dessutom för kombinerade produkter.

Länsstyrelsen anser att verksamhetskod 15.320 ska vara kvar. Verksamhetskoden används vid tillverkning av foder där man använder animaliska biprodukter. Fodertillverkning med animaliska biprodukter bör omfattas av punkt 6.5 i bilaga 1 i IED, medan annan fodertillverkning med animaliska råvaror bör omfattas av punkt 6.4 b i bilagan. Detta gör att dessa verksamhetskoder med utgångspunkt från bilagan kan hållas åtskilda. Dessutom är foderberedning av animaliska biprodukter en så speciell produktion att den fortsatt bör ha en egen verksamhetskod och bör inte enligt Länsstyrelsens bedömning flyttas in under verksamhetskod 15.330 (fodertillverkning med animaliska råvaror).

Enligt förslaget ska verksamhetskoden 15.60 ”beredning av fisk och skaldjur” ingå i verksamhetskoderna 15.40 och 15.45. Tillsyns- och prövningsavgiften för verksamhetskod 15.60 är i dagsläget indelat i två avgiftsnivåer. Företag som har en produktion som är större än 6 000 ton har en högre avgift än företag som har en mindre produktion. Storleken på tillsyns- och prövningsavgiften enligt bilaga 2 och verksamhetskod 15.40 och 15.45 stämmer överens med den avgift som de större företagen har enligt gällande förordning. De mindre verksamheterna kommer däremot att drabbats mycket hårt av det nya förslaget. Företagen som har en mindre produktion betalar idag en avgift som är 37 500 kr (L) respektive 13 200 kr (K). Enligt förslaget i bilaga 2 ska dessa verksamheter framöver betala 78 000 (L) respektive 27 000 (K), dvs. en ökning med mer än 100 %. Länsstyrelsen anser att detta är orimligt. I samband med att den nuvarande förordningen trädde i kraft i år ökade tillsyns- och prövningsavgiften för dessa verksamheter med 50 %, att nu ytterligare öka avgifterna med mer än 100 % skulle slå mycket hårt mot dessa företag. Flertalet av de företag som bereder fisk och skaldjur i Västra Götalands län har en mindre omfattande verksamhet. Länsstyrelsen anser därför att avgiften måste justeras eller att verksamhetskoden enligt 15.60 blir kvar med nuvarande avgiftsnivåer.

5.4.2 Slakterier

Länsstyrelsen ser positivt på att slakterier får en egen underrubrik i miljöprövningsförordningen, det gör att det blir lättare att hitta aktuella verksamhetskoder. De nya förändrade koderna följer bilagan 1 i IED då man inför tröskelvärden för dygnsproduktionen. Dessutom finns den årliga produktionsbegränsningen kvar då det gäller slaktvikter, vilket är positivt. Detta sammantaget gör att det blir lättare att använda och tolka förordningen. Länsstyrelsen anser att det bör finnas en läsanvisning till förordningen. Där bör det framgå att alla typer av slakteriverksamhet, såsom t.ex. slakt av fisk, berörs av de aktuella verksamhetskoderna.

5.4.3 Animaliska råvaror

Länsstyrelsen anser liksom Naturvårdsverket att antalet verksamhetskoder bör minskas för att det ska bli enklare att använda förordningen. Enligt förslaget ska all livsmedelsproduktion som endast använder animaliska råvaror omfattas av samma branschkode. Undantaget är rökning av fisk. Det gör att

verksamhetskoderna för beredning och konservering av fisk och skaldjur förviner. Länsstyrelsen är tveksam inför denna förändring, speciellt som fiskberedningsindustrin länge har haft egna verksamhetskoder. Om verksamhetskoderna för beredning och konservering av fisk ändå försvinner, anser Länsstyrelsen att vissa förändringar behöver göras i lagtexten för att klargöra att också konservering av fisk ingår i de aktuella verksamhetskoderna. Enligt Länsstyrelsen bör det framgå av lagtexten att rökerier som har en produktion som överstiger 18 750 ton omfattas av verksamhetskod 15. 40.

5.4.4 Vegetabiliska råvaror

Enligt förslaget minskas antalet verksamhetskoder inom denna rubrik, vilket är positivt. Länsstyrelsen anser att vissa förändringar behövs göras i lagtexten för att klargöra att också konservering av frukt, rotfrukter och grönsaker ingår i de aktuella verksamhetskoderna. Enligt Länsstyrelsen bör det framgå av lagtexten att vid tillverkning av kvarnprodukter som överstiger 75 000 ton per kalenderår omfattas verksamheten av verksamhetskod 15.90. Länsstyrelsen anser att detta förtydligande behövs för att anläggningar som omfattas av IED ska klassas på rätt sätt.

Länsstyrelsen anser att underrubriken Drycker ska behållas eftersom det gör det lättare att hitta aktuella verksamhetskoder för de verksamheter som framställer drycker. Dessutom minskar det antalet verksamheter som ska klassas som annan livsmedelstillverkning, vilket gör det mer lättläst. Enligt Länsstyrelsens bedömning bör det framgå av lagtexten att när framställningen av råsprit eller alkoholhaltiga drycker överstiger 75 000 ton ren etanol per kalenderår, ska verksamheten klassas enligt verksamhetskod 15.90. Länsstyrelsen föreslår att 5 kap. 22 § kompletteras med texten: ”Vid produktion över dessa mängder gäller tillståndsplikt enligt 5:8 §”.

Annan livsmedelstillverkning

Det bör av lagtexten framgå att när man överstiger tröskelvärdet så omfattas verksamheten av koden 15.90. Länsstyrelsen föreslår att 5 kap. 26 § och 6 kap. 27 § kompletteras med texten: ”Vid produktion över dessa mängder gäller tillståndsplikt enligt 5:8 §”.

5.4.5 Kombinerade råvaror

Länsstyrelsen är positiv till att flera verksamhetspunkter införs för kombinerade råvaror. Det kommer troligtvis leda till att fler verksamheter kommer att klassas i enlighet med dessa verksamhetskoder. Enligt förslaget ska verksamhetskoderna 15.130, 15.140 och 15.150 användas för livsmedel som tillverkas av både animaliska och vegetabiliska råvaror vilket är olämpligt då dessa verksamhetskoder idag används för andra typer av verksamheter. Enligt Länsstyrelsens bedömning kan koden 15.165 användas även fortsatt efter den föreslagna ändringen.

5.4.6 Mjök

Länsstyrelsen ser positivt på att mejerier får en egen underrubrik i miljöprövningsförordningen, det gör att det blir lättare att hitta aktuella verksamhetskoder. Länsstyrelsen anser att det är bra att verksamhetskoderna för glasstillverkning flyttas till övrig livsmedelstillverkning. Dessutom är det väldigt bra att hänvisning finns i paragrafen om vilken verksamhetskod som ska användas när tröskelvärdet för glassproduktionen uppnåts.

5.4.7 Oljor och fetter

Länsstyrelsen ser positivt på att verksamhetskoderna för oljor och fetter flyttas till underrubriken Annan livsmedelstillverkning. Naturvårdsverket föreslår att en ny verksamhetskod som styrs av IED bilaga 1 ska skapas under rubriken Annan Livsmedelstillverkning, vilket enligt Länsstyrelsens bedömning är mycket bra.

Kap. 5.5 Textilvaror

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.6 Päls, skinn och läder

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.7 Trävaror

De båda föreslagna paragraferna bör formuleras så att de synkroniseras beträffande undantaget för blånadssvamp. Om det med hänvisning till IED måste vara med i 8 kap. 1 § bör det också vara med i 2 §. Det mest logiska är att det tas bort även från 1 §. Om uttrycket kvarstår får det tydliggöras i vägledningen vad som avses och hur detta undantag motiveras.

Kap. 5.8 Massa, papper och pappersvaror

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.10 Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.11 Kemiska produkter

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.12 Icke-metalliska mineraliska produkter.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap.5.13 Stål och metall

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.14 Metall- och plastytbehandling, avfettning och färgborttagning

Varmförzinkning brukar klassas som termisk ytbehandling punkt 28:50. Denna process borde betraktas som en IED-verksamhet eftersom den finns

med i BREF för ”Ferrous Metals Processing Industri” och det finns anläggningar med mycket stor betbadsvolym, större än 30 m³.

Kap. 5.16 Förbrukning av organiska lösningsmedel.

Länsstyrelsen instämmer i förslaget. Det är viktigt att punkterna i MPF överensstämmer med IED direktivet och att specifikationen av branscher tas bort.

I 19 kap. 3 § bör nivån för anmälningsplikt för p 1 ytrensning sänkas till 500 kg och på så sätt likställas med gränsen för fordonslackering, dvs. p 3. De ämnen som används kan antas vara minst lika farliga som de som används vid fordonslackering.

Kap. 5.17 Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 5.18 Rening av avloppsvatten

Nuvarande lydelse för 28 kap. 2 § är bättre än föreslagen lydelse i 3 §. Den föreslagna lydelsen innebär att ett reningsverk som visserligen är dimensionerat för 3 000 personekvivalenter men som endast har 1 500 personekvivalenter anslutna hamnar mellan stolarna. Den har för få anslutna för att klassas enligt föreslagen lydelse 28 kap. 1 §, men har för stor dimensionering för att klassas enligt föreslagen lydelse 28 kap. 3 §.

I 28 kap. 2 § bör formuleringen ”Tillståndsplikt enligt denna bestämmelse gäller inte om verksamheten huvudsakligen tar emot avloppsvatten från hushåll eller om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 13 § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd” ersättas med ”Tillståndsplikt enligt denna bestämmelse gäller inte om verksamheten omfattas av tillståndsplikt enligt 28:1 §”. Då stämmer texten bättre överens med punkt 6.11 i IED-direktivets bilaga I.

Kap. 6 Avfallshantering

Länsstyrelsen har följande generella synpunkter på kapitel 29 i MPF.

Anläggningsbegreppet - Länsstyrelsen är tveksam till utredningens slutsats att förutsättningarna för tillsyn förbättras om anläggningsbegreppet tas bort. Konsekvenserna av detta är inte tillräckligt belysta.

Systematik – Länsstyrelsen delar inte utredningens slutsats att förslaget leder till en ökad tydlighet. Det finns fortfarande betydande tolkningssvårigheter. Kapitlet är svårläst och man får lätt uppfattningen att samtliga prövningspunkter ska finnas under respektive rubrik. Möjligen kan det vara bättre att ange samma punkt på flera ställen alternativt komplettera med en ledtext under rubriken. T.ex. under rubriken Avvattning finns endast en C-punkt. Om nivån för C-punkten överskrids går det inte på ett tydligt sätt se vilken punkt som är aktuell.

Vägledning – då ett antal av punkterna är svårtolkade och det finns utrymme för olika tolkningar är det mycket viktigt att Naturvårdsverket prioriterar arbetet med att snabbt få fram en vägledning.

Förslag till nya bestämmelser i förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd- Länsstyrelsen tillstyrker förslaget till att införa nya paragrafer, 25 f § och 27 a §, och med föreslagna lydelse.

I *bilaga 1* till yttrandet kommenterar Länsstyrelsen de enskilda paragraferna i förslaget till revidering av 29 kapitlet.

Kap. 7 Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid
Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 9 Mindre kylanläggningar
Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Kap. 10 CLP-förordningen och miljöprövningsförordningen
Länsstyrelsen anser att det är bra att nuvarande klassificering enligt KIFS 2005:7 byts ut mot klassificeringen enligt CLP förordningen. Faroklasserna bör dock anges på svenska som exempelvis frätande på huden, farokategori 1A, 1B, och 1C.

Länsstyrelsen anser inte att det är lämpligt att 12 kap. 45 § p 1 enligt förslaget bara omfattar klassificering av tillverkad kemisk produkt i stället för att som enligt gällande lagstiftning även omfatta användning. De ämnen som används kan ge samma miljöeffekt som de produkter som tillverkas. Det är därför viktigt att klassificeringen även omfattar de ämnen som används.

Kap. 11, Berg- och naturgrustäkter
11.3.1 Hantering av externa massor

I täkter som producerar olika typer av ballastmaterial brukar ansökan i princip alltid omfatta även krossning och sortering. Länsstyrelsen delar Naturvårdsverkets uppfattning att om krossning och sortering har ingått i tillståndsprovningen så krävs ingen särskild anmälan om den verksamheten. I analogi med detta bör motsvarande gälla även för annan anmälningspliktig verksamhet som ingått i tillståndsprovningen. Länsstyrelsen anser dock att det i tillståndsbeslutet klart ska framgå vilka verksamheter som ingår och som omfattas av tillståndet.

Länsstyrelsen anser att det är viktigt att föreskrifter och tillämpningen av föreskrifterna inte motverkar utan istället främjar resurshushållning genom materialåtervinning. Hantering av externa massor i befintliga täkter, där rätt utrustning redan finns etablerad, medger förutsättningar för att bl.a. genom returlass minimera transportarbetet och därmed energiförbrukningen. Länsstyrelsen finner det dock olämpligt att särskilja den typ av massor som Sveriges Bergmaterialindustri (SBMI) räknar upp från annat avfall och undanta dessa från avfallsdefinitionen. Rivningsmassor t.ex. innehåller för det mesta föroreningar av olika typ i större eller mindre mängd. Det finns inte

någon garanti för att schaktmassor är fria från föroreningar. Entreprenadberg skiljer sig inom en region vanligtvis inte från annat berg i omgivningarna, men lokala variationer kan förekomma med förhöjning av t.ex. sulfidmineral eller mineral som ger upphov till radonavgång. Risken är sannolikt högre för sidoberg från gruvbrytning.

Att tillstånden till miljöfarlig verksamhet anger vilka klassificeringskoder som verksamheten innefattar torde inte ha någon särskild juridisk relevans. Det är tillståndets omfattning som sätter ramen för såväl avgifter som fördelning av tillsynsansvar.

11.3.2 Anmälningsskyldighet för uppställning av asfaltverk och oljegrusverk
Länsstyrelsen delar verkets uppfattning att det finns behov av vägledning om tillämpningen av bestämmelserna.

Länsstyrelsen anser att det, med utgångspunkt i bestämmelserna i 14 kap. 16 § respektive 4 kap. 6 § MPF, inte finns anledning att särskilja om ett asfalt- eller oljegrusverk resp. kross/sorteringsverk ställs upp innanför gränsen för en täkts verksamhetsområde eller strax utanför. Länsstyrelsens anser att samma regler bör gälla i båda fallen, nämligen att anmälningsskyldighet gäller om verket ska stå uppställt längre än 90 dagar under en 12-månadersperiod eller om uppställningen sker inom område med detaljplan eller områdesbestämmelser.

Men, uppställning av asfalt- eller oljegrusverk, eller kross/sorteringsverk vilka inte prövats i tillståndet, inom ett område där förordnande om tillstånd till täktverksamhet med en viss omfattning gäller, innebär en ändring av den prövade verksamheten. Därmed bör 1 kap. 4 § resp. 11 § MPF tillämpas.

11.3.3 Utökad undantag från krav på efterbehandling efter avslutad täktverksamhet.

Länsstyrelsen anser att kvarstående yta kan utökas till minst 2 ha.

11.3.4 Slopade behovsprövning av bergtäkter

Länsstyrelsen delar verkets ståndpunkt att regelverket inte behöver ändras, men att det i en vägledning kan behöva förtydligas att krav på behovsutredning inte ska tillämpas generellt. Ett skäl för behovsutredning kan exempelvis vara att det bergmaterial som avses tas ut är av mer specifik kvalitet för särskilda ändamål.

11.3.5 Slopade krav på lokaliseringssprövning vid förlängt täktillstånd

Länsstyrelsen delar i stort verkets ståndpunkt att regelverket inte behöver ändras. Länsstyrelsen anser dock att det kan ifrågasättas om kravet på obligatorisk redovisning av alternativa lokaliseringar alltid är relevant, i synnerhet när det avser förlängning av tillståndstiden inom befintligt brytningsområde och då verksamheten i övrigt inte kommer att utökas eller förändras på något annat avgörande sätt.

11.3.6 Nivå för betydande miljöåverkan

Enligt förordning (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar 3 § punkt 2 anges att täkter som omfattar mer än 150 ha (torvtäkter) eller 25 ha (övriga täkter) och har en produktion över 25 000 ton alltid ska antas medföra en betydande miljöpåverkan. Länsstyrelsen känner inte till något underlag eller dokumentation som ger en förklaring till att 25 000 ton ska utgöra gränsen för när verksamheten ska antas medföra betydande miljöpåverkan. I EU-direktivet (direktiv 2011/92/EU) anges att storleken 25 ha ska utgöra gräns för när verksamheten alltid ska antas medföra betydande miljöpåverkan. I direktivet anges inte någon produktionsmängd där gränsen ska sättas. Flertalet befintliga och nästan alla tillkommande ballastmaterialtäkter planeras för produktion över 25 000 ton per år vilket i praktiken innebär att i princip alla dessa täkter kommer att antas medföra betydande miljöåverkan. Länsstyrelsen anser att en höjning av gränsen, exempelvis till 50 000 ton per år, bör övervägas.

Avseende torvtäkter gäller ungefär samma resonemang. I samma EU-direktiv anges att storleken 150 ha ska utgöra gräns för när verksamheten alltid ska antas medföra betydande miljöpåverkan. Torvproduktion är extremt väderberoende. Den möjliga produktionen varierar från år till år och går inte att förutse. Bolagen måste därför ta till rejält när man anger hur mycket man avser producera per år för att ha framförhållning och kunna producera så mycket som möjligt när väderförhållandena så medger. I det perspektivet är 25 000 m³ en alltför låg siffra eftersom i princip alla kommer att antas medföra betydande miljöpåverkan. Även här anser Länsstyrelsen att en höjning av gränsen bör övervägas.

11.4.7 Begreppen tillståndshavare, verksamhetsutövare och exploatör

Länsstyrelsen delar Naturvårdsverkets uppfattning att det blir tydligare om samma begrepp används i både lagen och författningen. Att den som är exploatör/verksamhetsutövare i en miljöfarlig verksamhet är någon annan än den som faktiskt innehar tillståndet till verksamheten är inte unikt för täkter. Länsstyrelsen anser därför att 26 kap. 21 a § miljöbalken bör ändras så att den inte bara avser täkter utan all miljöfarlig verksamhet

11.4.8 Översyn av bestämmelser i MPF

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

11.5 Författningsförslag

Länsstyrelsen är tveksam till förslag till ny lydelse 20 kap. c §, 2 stycket förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Det finns motsättningar mellan dels reglerna för vad som i övrig miljölagstiftning betraktas som deponering, dvs. maximal mellanlagring i tre år, och dels lämpligheten av att begränsa att ett upplag av material får kvarlämnas som längst fem år efter att beslut fattats om efterbehandling. Detta kan innebära att material inför försäljning blir tvunget att flyttas utanför området utan reella miljöskäl. Det bör förtydligas att upplag av avbaningsmassor, externa schaktmassor och motsvarande ska omfattas av regler för deponering. Upplag av processat material, som är färdigt för leverans och som primärt har

producerats i täkten, bör undantas eftersom sådana massor utgör en produkt och inte ett avfall.

Kap. 12, Informationsplikt

Länsstyrelsen ser det som viktigt att tillsynsmyndigheten, framförallt kommunerna, på ett enkelt sätt får kunskap om nya U-verksamheter. Länsstyrelsen håller dock med Naturvårdsverket om att det inte är motiverat att införa en formell informationsplikt.

Ett utökat samarbete mellan myndigheter, i form av meddelanden till miljökontoren om beslut eller ärenden hos bygglovkontoren eller räddningstjänsten, bör vara en relativt enkel men verkningfull åtgärd. Det är bra om Naturvårdsverket tar fram vägledning om hur detta ska ske på ett heltäckande sätt.

Kap. 13, Avgifter för prövning och tillsyn

Med undantag för vad som framförts under kapitel 5.4, Livsmedel och foder, tillstyrker Länsstyrelsen de föreslagna avgiftsnivåerna i FAPT, inklusive avgiftsnivån för avskiljning och geologisk lagring av koldioxid.

Kap. 13.3, Avgifter för prövning av dispens från begränsningsvärden

Länsstyrelsen anser att det är rimligt att kostnaden för dispensansökningarna inte ingår i den årliga avgiften och därmed inte belastar de som uppfyller begränsningsvärdena inom föreskriven tid. Länsstyrelsen tillstyrker att det ska vara en fastlagd prövningsavgift eftersom detta är betydligt enklare att administrera i stället för en timavgift.

Kap. 15 Konsekvenser

Ett antal verksamheter kommer att byta prövningsnivå och storlek på avgift. Detta kommer att påverka länsstyrelser och kommuner och under en övergångsperiod medföra ökade kostnader i form av tid och pengar för omprövningar och nya beslut om avgifter. I Västra Götalands län finns ca 15 procent av landets tillståndspliktiga verksamheter, flest i landet. Detta kommer också medföra att Miljöprövningsdelegationen kommer att få besluta om ett stort antal dispenser.

Länsstyrelsen anser att ett extra anslag kan behöva fördelas till länsstyrelserna för det arbete som krävs för omprövningar och beslut om avgifter och dispenser. Ökade resurser under en period skulle minska risken att handläggningstiden för övriga tillståndsprövningar förlängs.

Övrigt

I 18 kap. 5 § miljöprövningsförordningen anges bland annat att anmälningsplikt C gäller för tillverkning och reparation av flygplan. Länsstyrelsen anser att "flygplan" bör bytas ut mot "motordrivna luftfartyg", på samma sätt som det står i 24 kap. 5 §. Som det nu är kan det uppfattas som att tillverkning och reparation av helikoptrar, vilka inte är flygplan, inte omfattas av anmälningsplikt.

Detta yttrande har beslutats av länsöverdirektören Lisbeth Schultze, efter föredragning av länsmiljöingenjören Kerstin Harvenberg. I den slutliga handläggningen har även miljöskyddsdirektören Ulrika Samuelsson, biträdande miljöskyddsdirektören Jörgen Hammarström samt länsjuristen Martin Jansson deltagit.

Lisbeth Schultze

Kerstin Harvenberg

Bilaga 1, Synpunkter på kap. 29 MPF

BILAGA 1
Förslag 29 kap. MPF

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse	Länsstyrelsen kommentar
Förbränning	Förbränning	
	29:1-12 §§	Länsstyrelsen tillstyrker förslaget till revidering av de föreslagna paragraferna 29:1-12 §§
Uppläggning	Deponering	
29:34 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 90.280 gäller för uppläggning av 1. högst 1 000 ton muddermassa på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken endast är ringa, eller 2. inert avfall som uppkommit i gruv- eller täktverksamhet.	29:13 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 90.281 gäller för <i>deponering av högst 1000 ton icke-farligt muddringsslam längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats, om föroreningsrisken endast är ringa eller mindre.</i>	Paragrafen bör rent strukturellt komma efter A och B-punkterna, lämpligen efter 29:16
Deponering	Deponering	
29:35 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290 gäller för anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår.	29:14 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. <i>Tillståndsplikten gäller inte deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar.</i>	Det är ologiskt att använda deponeringstermen på massor som flyttas i vatten. Undantaget om flytt av massor i vatten innebär indirekt att man kallar detta för deponering. Om man flyttar farliga sediment, kan man rent teoretiskt söka tillstånd för en "undervattensdeponi" i så fall? Viss verksamhet regleras inte med anmälningssplikt eller tillståndsplikt (icke-farliga sediment) medan andra sediment regleras (farligt avfall). Muddring och underhållsmuddring (flytt av massor) kan oavsett klassning innebära påverkan som innebär negativ påverkan på miljön. Den koppling som uppstår mellan 9 och 11 kapitlet rörande kvittblivning av muddermassor bör gå igenom för att säkerställa att det sammantagna regelverket utifrån miljömässig påverkan ska fungera bra sammantaget.

<p>29:36 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300 gäller för anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras i anläggningen är större än 25 000 ton. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 35 eller 41§.</p>	<p>29:15 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras är större än 25 000 ton. <p>Tillståndsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 14 §. 	<p>Se 29:14</p>
<p>29:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för anläggning för deponering av inert avfall eller annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 35, 36 eller 41§.</p>	<p>29:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för deponering av inert avfall eller <i>icke-farligt avfall</i>.</p> <p><i>Tillståndsplikten gäller inte</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 13, 14 eller 15 §. 	<p>Enligt denna paragraf blir deponering av mer än 1 000 ton icke-farliga muddermassor tillståndspliktig. Deponeringsförordningen undantar muddermassor som deponeras i anslutning till vattendragen där de muddras. Hur ska deponeringsförordningen i så fall hanteras vid prövning av verksamheter som undantas deponeringsförordningen?</p>
	<p>29:17-20§ §</p>	<p>Vi tillstyrker förslaget till revidering av de föreslagna paragraferna 29:17-20 §§</p>
<p>Annan återvinning eller bortskaffande</p>	<p>Generell återvinning/bortskaffande</p>	
	<p>29:21 §</p>	<p>Vi tillstyrker förslaget</p>
<p>29:50 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406 gäller för anläggning för att återvinna, eller en anläggning för att återvinna eller bortskaffa, annat avfall än farligt avfall genom biologisk behandling, förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning, behandling av slagg eller aska eller fragmentering av metallavfall, om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. den tillförda mängden avfall är större än 18 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall är 	<p>29:22 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406-i gäller för återvinning, eller återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en tillförd mängd som överstiger</p> <p>18 750 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning 3. behandling av slagg eller aska 	<p>Tillståndsplikten gäller en tillförd mängd avfall på maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning. Ska det verkligen vara maximalt ? I övrigt är det ju överstiger?</p>

<p>större än 25 000 ton per kalenderår och verksamheten består av endast anaerob biologisk behandling. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 28 kap. 1 eller 2 § eller enligt 13 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>4. <i>fragmentering av metallavfall. Tillståndsplikten gäller en tillförd mängd avfall på maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</i></p>	
	<p>29:23 -28§§</p>	<p>Vi tillstyrker förslaget till revidering av de föreslagna paragraferna 29:23-28 §§</p>
<p>Annan återvinning eller bortskaffande</p>	<p>Återvinning eller bortskaffande av avfall som uppkommit i egen verksamhet</p>	
<p>29:46 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.380 gäller för anläggning för behandling av farligt avfall, om avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns. Tillståndsplikten gäller inte behandling som leder till materialåtervinning eller om verksamheten är anmälningspliktig enligt 45 §.</p>	<p>29:29 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.381 gäller för 1. återvinning av farligt avfall om mängden avfall är mellan 500 och 2 500 ton per kalenderår, eller 2. bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall uppgår till högst 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller sådant avfall som uppkommer i den egna verksamheten. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 30 §.</p>	<p>Det finns en risk att fler verksamheter än tänkt kan klassas in i denna paragraf. Tidigare har diskussioner uppstått om pressning av oljefilter, sortering av batterier, hantering av oljetrasor, förbrukade färgburkar m.m. ska ses som en förbehandling av farligt avfall. Detta torde inte vara syftet med denna paragraf varvid förbehandling av farligt avfall som uppkommit i den egna verksamheten och som leder till materialåtervinning inte bör omfattas av tillståndsplikt.</p>
	<p>29:30 §</p>	<p>Vi tillstyrker förslaget</p>
	<p>29:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.383 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall överstiger 2 500 ton per kalenderår, om avfallet har uppkommit i den egna verksamheten och om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 23 §.</p>	<p>29:31 § omfattar återvinning och bortskaffande av farligt avfall, vilket även 29:29 § gör. Båda är tillståndsplikt B men 29:31 omfattar mängder över 2 500 ton. Ingen synpunkt på denna uppdelning.</p>
<p>29:47 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.390 gäller för anläggning för behandling av farligt avfall, om 1. avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns, och 2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>	<p>29:32 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.391 gäller för återvinning av farligt avfall upp till 500 ton per kalenderår, om 1. avfallet har uppkommit i den egna verksamheten, och 2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>	<p>Länsstyrelsen anser att en särskild kod ska finnas kvar för återvinning av ozonnedbrytande ämnen och fluorinerande växthusgaser, nuvarande 29:48. Köldmedier finns i bl.a. kylmöbler och byggavfall. För omhändertagande av avfall innehåll-</p>

		lande köldmedier krävs särskild teknik och erfarenhet. Kraven på återvinningsgrad är höga och det är lämpligt att detta enbart sker vid anläggningar med särskilt tillstånd. Detta underlättar också kontroll/tillsyn av att denna typ av anläggningar uppfyller uppsatta europeiska mål och innehar senaste BAT. WEEE-LABEX innehåller regler för återvinning och CFC-utsläpp men köldmedier finns även i produkter som inte är el-avfall som till exempel byggisoleringsavfall. En särskild rapportering till EU kan tänkas bli aktuell.
Biologisk behandling	Biologisk behandling	
29:15 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.150 gäller för anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte 1. park- och trädgårdsavfall, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 30 §.	<i>Bestämmelsen föreslås strykas.</i>	Vi tillstyrker förslaget
29:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.160 gäller för anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte 1. park- och trädgårdsavfall, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15, 30, 49 eller 50 §.	29:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.161 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i> <i>1. om den tillförda mängden avfall är mellan 500 och 18 750 ton per kalenderår eller,</i> <i>2. om den tillförda mängden avfall är maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</i> Tillståndsplikten gäller inte park- och trädgårdsavfall. <i>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig eller anmälningspliktig enligt 21, 35 eller 36 §§.</i>	En svårighet är hur begreppet <i>Tillståndsplikten gäller inte park- och trädgårdsavfall</i> ska tolkas. Det bör förtydligas om det är verksamheter som enbart hanterar park- och trädgårdsavfall som avses, <i>alternativt</i> om mängden park- och trädgårdsavfall inte ska räknas in i den totala mängden om anläggningen tar emot både park- och trädgårdsavfall och annat avfall.
29:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.170 gäller för anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om	29:34 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.171 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i> , om	Se ovan 29:33

1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är större än 10 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är större än 50 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15, 16, 49 eller 50 §.	1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är <i>mellan 10 och 500 ton</i> per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är <i>mellan 50 och 18 750 ton</i> per kalenderår.	
Animaliska biprodukter	Animaliskt avfall	
29:30 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.240 gäller för anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 2 500 ton animaliska biprodukter som är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3- material enligt förordning (EG) nr 1069/2009, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 5 kap. 34 § eller 7 kap. 1 §.	29:35 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.241-i gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall där den tillförda mängden överstiger 2 500 ton per kalenderår.</i> <i>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1- 12 §§.</i>	Det bör tydliggöras i paragrafen att det finns undantag i 21:1-2 §§ avseende anaerob biologisk behandling.
29:31 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.250 gäller för anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 20 ton animaliska biprodukter som är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3-material enligt förordning (EG) nr 1069/2009, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 30 § eller 5 kap. 34 §.	29:36 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.251 gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall där den tillförda mängden är upp till 2 500 ton per kalenderår.</i> <i>Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig eller anmälningspliktig enligt 9-12 §§.</i>	Se ovan 29: 30
29: 32 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.260 gäller för anläggning för förbehandling av animaliska biprodukter, om verksamheten inte är tillstånd- eller anmälningspliktig enligt 30 eller 31 § eller 5 kap. 34 §.	<i>Paragrafen föreslås strykas</i>	Vi anser att paragrafen bör finnas kvar. Den kan t.ex. vara aktuell vid livsmedelsindustrier som förbehandlar ett animaliskt avfall genom malning innan det transporteras vidare till lämplig behandlingsanläggning. Verksamheten kan bl.a. medföra luktstörningar varför en prövning av verksamheten bedöms som motiverad. En jämförelse kan t.ex. göras med att det är anmälningsplikt för kompostering av mer än 50 ton park- och trädgårdsavfall, vilket är ett betydligt mindre miljöstörande avfall.
Användning för anläggningsändamål	Återvinning för anläggningsändamål	
29:13 § Tillståndsplikt B och	29:37 § Tillståndsplikt B och	Föreslagen skrivning kan

<p>verksamhetskod 90.130 gäller för användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvattnen, om föroreningsrisken inte endast är ringa.</p>	<p>verksamhetskod 90.131 gäller för återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvattnen, om föroreningsrisken inte endast är ringa.</p>	<p>tolkas som att avfallet alltid måste vara både inert och icke-farligt. Icke-farligt avfall omfattar även inert avfall, se definition 3 § i deponeringsförordningen (2001:512). Det bör formuleras som 90.131 gäller för återvinning av icke-farligt avfall inkluderat inert avfall.</p>
<p>29:14 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.140 gäller för användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvattnen, om föroreningsrisken är ringa.</p>	<p>29:38 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.141 gäller återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvattnen, om föroreningsrisken är ringa.</p>	<p>Se ovan 29:37</p>
<p><i>Annan återvinning eller bortskaffande</i></p>	<p><i>Uppgrävda massor</i></p>	<p>Vi anser att rubriksättningen är olämplig då den inte avser en verksamhet utan en typ av avfall. Förslagsvis – <i>Återvinning eller bortskaffande av uppgrävda massor</i></p>
<p>29:42 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.350 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall som består av uppgrävda massor, om den tillförda mängden avfall är större än 20 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 38 eller 44 §.</p>	<p><i>Paragrafen föreslås strykas</i></p>	<p>Vi tillstyrker att paragrafen stryks.</p>
	<p>29:39-40§ §</p>	<p>Vi tillstyrker förslaget till revidering av de föreslagna paragraferna 29:39-40 §§</p>
<p><i>Annan återvinning eller bortskaffande</i></p>	<p><i>Avvattning</i></p>	
<p>29:45 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för anläggning för avvattning av avfall eller farligt avfall som uppkommer vid platsen, eller som förts till mellanlager för avfall, om uppställningstiden är högst sextio kalenderdagar under en tolv månadersperiod och mängden av-</p>	<p>29:41 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för avvattning av icke-farligt och farligt avfall om uppställningstiden är högst sextio kalenderdagar under en tolv månadersperiod och mängden avfall som behandlas är högst</p>	<p>Enligt vilken paragraf regleras verksamhet för behandling över 2000 ton?</p>

fall som behandlas är högst 2 000 ton.	2 000 ton.	
Förbehandling, sortering och mekanisk bearbetning	Mekanisk bearbetning och sortering	
<p>29:9 § Tillståndspflicht B och verksamhetskod 90.100 gäller för anläggning för att genom mekanisk bearbetning återvinna annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 10 000 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndspflichten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. om verksamheten är tillståndspflichtig enligt 30 eller 50 §. 	<p>29:42 § Tillståndspflicht B och verksamhetskod 90.100 gäller för att genom mekanisk bearbetning återvinna <i>icke-farligt avfall</i> om den hanterade mängden är <i>mellan 10 000 och 100 000 ton</i> per kalenderår.</p> <p>Tillståndspflichten gäller inte om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. verksamheten är tillståndspflichtig enligt 22 §, eller 2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål. 	<p>Vi har stött på betydande bekymmer i samband med tolkningen av denna paragraf och vi anser det vara mycket viktigt att tolkningen av paragrafen klargörs.</p> <p>Vi förstår att undantaget har sin grund i att man vill förenkla för återvinning av avfall för bygg och anläggningsändamål men det får inte gå ut över prövningen av verksamheten. I begreppet avfall för byggnads- eller anläggningsändamål ingår inte bara jord, sten och tegel utan även askor, slaggar, gummiklipp mm.</p> <p>Oavsett om verksamheten hanterar avfall som berörs av undantaget eller inte torde många av de störningar som regleras i en prövning vara desamma. Störningarnas omfattning kan vidare antas bero mer på verksamhetens omfattning och hur avfallet <u>hanteras på platsen som prövas</u> snarare än hur det avfall som hanteras slutligt tas omhand.</p> <p>Att det inte finns en övre gräns vad avser vissa användningsområden innebär att anläggningar oavsett storlek förutsätts kunna regleras genom anmälningsförfarande. Lokaliseringsprövningen får då en mer underordnad betydelse i prövningen.</p> <p>Vi anser inte att ovanstående tolkning är acceptabel bl.a. för att den inte överensstämmer med övriga prövningspunkter där det <u>är verksamheten</u></p>

		<p><u>på platsen som prövas.</u></p> <p>Vi har, i ärenden där Länsstyrelsen prövat eller i samband med tillsynsvägledning till kommunerna, därför gjort följande tolkning. Undantaget från tillståndsplikten kan härledas till avfallsdirektivet (2008/98/EG). Utgångspunkten för ett undantag från prövningsplikt utifrån artikel 25 i avfallsdirektivet är att hanteringen av avfallet i sin helhet kan bedömas och regleras ur miljö- och hälsoskyddssynpunkt rörande såväl hantering som slutlig användning. Undantaget kan därför endast tillämpas då tillsynsmyndigheten kan reglera verksamheten både där avfallet hanteras (sorteras, mekanisk bearbetning etc.) och där det slutligt omhändertas. När platsen för behandlingen sammanfaller med platsen där avfallet ska nyttiggöras får både verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten ett helhetsperspektiv.</p> <p>Vi föreslår därför följande förtydligande av undantagspunkten 2</p> <p><i>2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål <u>då detta sker på den plats där avfallet kommer att återvinnas.</u></i></p> <p>alternativt att det i paragrafen anges en mängdbegränsning där mellan <u>30 000 och 100 000 ton per kalenderår</u> gäller för tillståndsplikt för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller</p>
--	--	--

		anläggningsändamål.
29:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för anläggning för att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 9, 30, 31, 32 eller 50 §.	29:43 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för 1. att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna <i>icke-farligt avfall om den hanterade mängden är högst 10 000 ton per kalenderår, eller</i> 2. <i>krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</i>	Se ovan 29:42 Vi föreslår därför följande förtydligande av undantagspunkten 2 2. <i>för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål <u>då detta sker på den plats där avfallet kommer att återvinnas.</u></i> alternativt 2. <i>krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av högst 30 000 ton avfall per kalenderår för byggnads- eller anläggningsändamål.</i>
29:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.70 gäller för anläggning för sortering av annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte sortering av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.	29:44 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.70 gäller för sortering av <i>icke-farligt avfall</i> , om den hanterade mängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte sortering av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.	Vi föreslår att ett förtydligande görs så att paragrafen korresponderar med ovanstående förslag.
29:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.80 gäller för anläggning för sortering av annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 1 000 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 6 §.	29:45 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.80 gäller för sortering av <i>icke-farligt avfall</i> , om den hanterade mängden är 1. <i>större än 1000 ton avfall för byggnads- eller anläggningsändamål per kalenderår, eller</i> 2. <i>mellan 1 000 ton och 10 000 ton annat icke-farligt avfall per kalenderår.</i>	Vi föreslår att ett förtydligande görs så att paragrafen korresponderar med ovanstående förslag.
Förbehandling, sortering och mekanisk bearbetning	Behandling av elavfall	
	29:46 §	Vi tillstyrker förslaget
Uttjänta motordrivna fordon	Återvinning av uttjänta fordon	
29:11 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.119 gäller för anläggning för återvinning av avfall genom sådan lagring, tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta motordrivna fordon som inte omfattas av bilskrottningsförordningen (2007:186).	29:47 -48 §§ Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.119 gäller för återvinning av avfall genom sådan tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta motordrivna fordon som inte omfattas av bilskrottningsförordningen (2007:186). <i>Tillståndsplikten gäller inte</i>	Vi tillstyrker förslaget till revidering av de föreslagna paragraferna 29:47-48 §§

	<i>om verksamheten är anmälningspliktig enligt 48 § 2.</i>	
Mellanlagring	Lagring som en del av insamling	
<p>29:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.30 gäller för anläggning för mellanlagring av annat avfall än farligt avfall, om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle utgörs av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 10 000 ton avfall som inte är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. mer än 30 000 ton avfall, om anläggningen inte är tillståndspliktig enligt 1. <p>Tillståndsplikten gäller inte anläggning för lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas, eller tre år innan det återvinns eller behandlas.</p>	<p>29:49 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.30 gäller för lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle utgörs av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 30 000 ton avfall som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. mer än 10 000 ton annat icke-farligt avfall. <p>Med lagring som en del av insamling avses i denna förordning detsamma som i avfallsförordningen (2011:927).</p>	<p>Här görs då tolkningen att tillståndsplikten gäller för 30 000 ton avfall som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål avfall då det lagras som en del av insamling. Lagring på plats där det kommer att nyttiggöras omfattas inte av denna paragraf. Detta kan tydas som att vår ovanstående tolkning, där hantering av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, endast undantas då detta sker på den plats där avfallet kommer att återvinnas.</p>
<p>29:2 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.40 gäller för anläggning för mellanlagring av annat avfall än farligt avfall, om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle är större än 10 ton.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anläggning för lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §. 	<p>29:50 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.40 gäller för lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle är mellan 10 ton och 30 000 ton avfall som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle är mellan 10 ton och 10 000 ton annat icke-farligt avfall. 	se ovan
	29:51 §	Vi tillstyrker förslaget
<p>29:5 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av uttjänta motor-drivna fordon där mängden avfall inte uppgår till mer än totalt 50 ton farligt avfall, eller 2. om mängden farligt avfall inte vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. mer än 5 ton oljeavfall, b. mer än 30 ton blybatterier, c. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, d. mer än 30 ton impregnerat trä, eller e. mer än 1 ton annat farligt avfall. <p>Anmälningsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anläggning för lagring av farligt 	<p>29:52 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av uttjänta motor-drivna fordon där mängden avfall uppgår till högst 50 ton farligt avfall, eller 2. om mängden farligt avfall vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. mellan 200 kg och 5 ton oljeavfall, b. mellan 1500 kg och 30 ton blybatterier, c. mellan 1 ton och 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, d. mellan 200 kg och 30 ton impregnerat trä, eller 	Behövs sista stycket ? Framgår inte det av 2?

<p>avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller</p> <p>2. anläggning för lagring som en del av insamling om mängden avfall inte vid något tillfälle uppgår till mer än 1 ton elektriska eller elektroniska produkter, 1 500 kilogram blybatterier eller 200 kilogram annat farligt avfall, eller</p> <p>3. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 3 §.</p>	<p><i>e. mellan 200 kg och 1 ton annat farligt avfall.</i></p> <p>Anmälningssplikten gäller inte lagring som en del av insamling om mängden avfall <i>vid något tillfälle är maximalt 1 ton elektriska eller elektroniska produkter, 1 500 kg blybatterier eller 200 kg annat farligt avfall.</i></p>	
Mellanlagring	Lagring i avvaktan på återvinning eller bortskaffande	
<p>29:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.45 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än totalt 50 ton farligt avfall.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas.</p>	<p>29:53 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.408-i gäller för lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än 50 ton farligt avfall.</p>	<p>Länsstyrelsen tolkar denna paragraf som att det endast är lagring på den anläggning där avfallet återvinns alternativt slutligt omhändertaras. Bra med läsanvisning förtydligande att s.k. återvinningscentraler med denna skrivning inte blir IUV-anläggningar.</p>
Annan återvinning eller bortskaffande	Fartygsåtervinning	
	29:54 §	Vi tillstyrker förslaget
Långtidslagring, djupt bergförvar och underjordsförvar	Långtidslagring, djupt bergförvar och underjordsförvar	
	29:55 -58 §§	Vi tillstyrker förslaget till revidering av de föreslagna paragraferna 29:55-58 §§
Radioaktivt avfall	Radioaktivt avfall	
	29:59-60§ §	Vi tillstyrker förslaget till revidering av de föreslagna paragraferna 29:59-60 §§
Lagring och avskiljning av koldioxid	Lagring och avskiljning av koldioxid	
	29:61-65§ §	Vi avstår från att lämna synpunkter på förslagen